

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Bygenhagii Pomerani Annotationes ab ipso iam emissæ. In Deuteronomium

Bugenhagen, Johannes Basileae

VD16 B 9247

Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36133

114 IN SAM. LIBRI SECVNDI

Exemplum illoru qui neg; deum neg; homines uerlti sentiunt qui duis agendu, ut non perdant principis aut dominoru gratiam. Impietas Ioab ubig; describitur ettamen optimus coram hominibus dux erat & stren nue omnia agebat. Ideo postea scriptura eum in catae logo sortium Dauid non nominat, sed potius Dauid mandat moriturus contra eum tudiciu, & à Salomon ne occiditur. [Abimelech.] lege Iudicum.9.

Displicuit] uerbum, id est, sactum & c. Displicues rat domino semper hoc sactum, sed iam hoc primum scriptura more suo dicit, quando deus uult iram suam ex peccatum reuelare, ut ipse quoq; homo in conscientia sua sentiat peccatum deo displicere, quemadmos dum hic facit per Nathan, & aliâs per præcones uers bi sui prædicata lege.

CAPVT XII.

Imilitudine proposita, Nathan à Dauide extorquet sententiam proprio ore se con demnantem. Et statim prædicatione legis

condemnat Dauidem, sed ex animo resipiscentem aba foluit euangelio, dicens, Dominus abstulit peccatu tua um, no morieris. Habes itaq; hic insigne exemplu de ui legis & euangelij, de quo in locis suis Philippus noster.

Duo viri, Sunt David & Vrias, ille habet oves & boues plurimas, id est multas uxores, hic unam pere concupiscentiam carnis in Dauide, cui remedita secundii deum quarendii erat in proprijs uxoribus, at Dauid neglectis multis proprijs, unam pauperis rat puit esc.

[Iratus.] Nimium suo se gladio iugulat, Vide quaso ab initio huius peccati, qua in one nibus aggrauetur, ut postea agnito eo grauius constinderetur Dauid, es magis dei comendaretur mises ricordia.

[Filius mortis,] Idest, mori debet propter hanc tam insignem iniquitatem, es praterea ex bonis eius reddetur quadruplum secundum legens

Tu es ille. Ista legis uerba occidut (Exo.22.

Dauidem, id quod est legis opus.

Ego unxi.

St uir mortis est qui ausert alienum à quocung; homis ne, quanto magis tu qui ista facis in deu, qui præ cætes ris te exaltauit? Quis unqua seruorum grauiori pro ditione potuit pecare in dominu suum atq; tu in deu?

Quare contempsisti.

Vides radicem peccati esse, contemnere primum uerabum domini. [Domu dominitui], id est dei, O uxores eius. Domini enim sunt omnia. Similis locu tio Gen. 19. Dominus pluit à domino & c.

Non recedet.] Completum hoc est in regno illo carnali, donec omnia intericrint, uide historias. Nam aliud regnum quod non est peaati regnum, ex illo car IN SAM. LIBRI SECVNDI

\$26

nali regno parabatur, confirmandum filio Dauidis, ed est Christo, ut supra dictum cap. 7.

Ego suscitabo.

Videhistoriam Absolonis, Adoniæ, Ammonis filiora Dauid, o flupratas cocubinas, o præterea mortuus est filius iste ex Bath Seba, De quibus quatuor filijs in telligunt & Dauid in eis perditis reddiderit quadrus plum secundu oris sui sententia.ego autem hoc refero ad omnia que postea Dauid passus est, Ceteru senten tia mortis aufertur à Dauide quam contra se tulerat, dicens, Vir mortis est &c. quando ait propheta, Non morteris. Nam illam plus timuit. A morte deus liberat sed cruce nos præmit in salutem nostram, quemadmo dum Ada & Euam cruce imposita pressit, & redem ptionem à morte promifit, dicens, Ipsum conteret ca put tuum, cæterum, In sudore &c. Verum ista Dauis discrux non liberabat à peccato quod iam donatum erat, non magis quam illa crux quam sub Saule susti= nebat, quando adbuc non peccauerat, sicut neg crux Ade & Eue à peccato liberauit, ut non hinc confir= ment suas satisfactiones, Istis malis libenter Dauid ca ruisset, no erat electicia opera aut pasiones, sed erux erat à deo imposita, iccirco patienter tulit, ut infrauis Deprecatus. des cap.15. Quia grauiora, id est, mortis sententia dominus aba

stulerat, sperabat & minora,id est, crucem eum si ro=

garetur ablaturum, si sorte non esset desinita sentenz tia, quemadmodum de Niniuitis legitur, sed uisa doz mini uoluntate mortuo paruulo, amplectitur domini sententiam & hilaris incedit, gaudens & à mala conz scientia sit liberatus. Ad eandem quog; conscientiam liberatam pertinet, y cosolatur uxorem super morte filij, sorte etia super conscientia adulterij, o dominus benedicit coniugio dando eum quem dilexit Salomo nem. Hic iam restitutus est Dauid, iustus & sanctus ut ante, ita ut posthac conscientiam non habuerit peanti coram deo.i. nihil danationis inde ueritus sit, id quod essicit uera remisio peccatorii ubi side iustisicaris.

Dominus dilexit eum, Idest, ex donis quibus donauit eu dominus, uisus est à domino diligi, erat en adolescens sormosus, integer, robustus, sapiens, pius, ut nihil in eo posset desiderari.

Igitur. Post interposită historiam peaati Dauis dis, reuertitur ad historiam expugnationis Amonitas rum, soab optimus coră hominibus princeps, ut supra diximus, ctiamid facit quod sidelem ducem decet, or gloriam unctoria non uult esse suam, in hoc gratificas ri uolens suo regi. Quod autem adeo crudeliter Das uid uindicat in Amonitas, signum est, q non solum pee carint in Dauidis regnum per ignominiam seruis irro gatam, or per congregationem exercitus exterorum ut exercitum Israëlis opprimerent, sed ctia horrenda

32g IN SAM, LIBRI SECVNDI

blashhemia in deŭ Israël, quemadmo du supra prophe ta dixit, Blashhemare secusti inimicos nomen domini.

Et tulit. Allegoria. Christus rex Iudæorum, gen tium regnu occupat, quemadmodu in parabola euans gelica dicitur, Abijt in regionem longinqua accipere sibiregnum. Crudelis uero Iudex erit blashhemantiu buius regni sceptrum, id est, sacrum euangeliu, quems admodu wibidem dicitur. Inimicos meos qui nolues runt me regnare super se adducite huc winter sicite coram me. Traduxit in typo lateru.

Heb. Combustit in forma cibus laterum.

CAPVT XIII.

Bhoc loco usq; ad cap.19 uides Dauidi suscitari malum ex domo ipsius, quem admodu prædixerat Nathan propheta, Amnon stuprat sororem, & iccirco eum

occidit frater Absolon, Hic autem receptus in gratia patrem regno eijeit, uxores patris uiolat, & insana te meritate perit. Ita uerbum dei de cruce Dauidis ueru sit, nec tamen minus, in istis tentationibus imò etia pec catis, seruatur ipse, & stat apud deŭ sirma promisio, Diligentibus enim deum oia cooperatur in bonu &c. Nimium hic in Dauide tentabatur sides promisionis de consirmando in æternum regno, Sua peccata eum undiq impugnat, semen regium & iniquitate coram